

**Krisztinavárosi
Havas Boldogasszony
Plébániatemplom**

2011 a Család éve

Szombat esti gondolatok

7.
március 12.

**XI. Pius pápa CASTI CONNUBII című enciklikája
A keresztény házasságról - figyelemmel a család és a társadalom
mai helyzetére, szükségleteire, tévedéseire és bűneire**

I. fejezet – A házasság javai

Ebben a fejezetben a Szentatya először Szent Ágostont idézi: „*Mindazok a javak, amelyek miatt a házasság jó, a gyermek, a hűség és a szentség.*”

1. A gyermek: Isten úgy teremtette meg ezt a világot, hogy ennek a földi létnek egyszer vége szakad. Jézus tanításából tudjuk, hogy az üdvözültek sokan lesznek, és azt is tudjuk, hogy a mennyben már nem szülnek. A túlvilágot tehát innen, erről a földről népesítjük be, és ebben minden házaspár a személyes döntésével közreműködhet. **Isten ebben a folyamatban többször is döntés elé állít, és többször is kéri az igenünket.** Az első igent még az oltárnál mondjuk ki egymásnak, Isten előtt. A második igen akkor következik, amikor egy házaspár tudatosan tartós nyitottságot vállal a teremtésben az Istennel való együttműködésre. A harmadik igen akkor jön, amikor akár „véletlenül”, akár a saját szándékaink alapján, de mindenképpen Isten terve szerint megfogam az emberi élet az édesanya méhében. Ha pedig a gyermek már megszületett, onnantól kezdve még számtalanszor keletkezik újabb – és újabb igenek kimondásának lehetősége, akkor, amikor Isten szándéka, és a katolikus Egyház tanítása szerint próbáljuk nevelni őt.

Ezeknek az igeneknek a sorozata minden egyes gyermekünkkel kapcsolatban újra- és újra megismétlődik

Családcsoportban, ha a párok őszinték tudnak lenni egymás előtt, akkor azt lehetne feltárni közösen, hogy valóban, minden házaspárnak hány- és hány igenre volt már módja, lehetősége minden egyes gyermekükkel kapcsolatban.

Egy ilyen csoportos beszélgetés után persze minden házaspár Isten segítségét kérve magába is fordulhat, és megvizsgálhatja azt is, hogy hányszor nem sikerült kimondani az igent, és hogyan volt, amikor nemet kellett mondani. Mennyire beszéltek át egymás között ezeket a döntéseket, és mennyire hagytátok magára ebben egymást.

Érdeemes végiggondolni azt is, hogy mennyire tudtok belenyugodni abba, ha a legjobb szándékokot ellenére Isten, - vagy esetleg a gyermeketek saját maga - mégis másképp dönt, mint ahogyan ezt Ti elképzeltétek. Ha Isten egy gyermeket elvesz tőlünk, akkor a legjobb hitünk szerint már szaporodott is vele az Ő házanépe. De ettől nem áll le az Istennel való kapcsolat, Ő újra és újból várja az igenjeinket.

Ha mindezeket végiggondoljuk, akkor rájöhethetünk arra is, hogy erre a sok személyre szabott igenre voltaképpen nem is Istennek van szüksége, hanem nekünk van szükségünk azért, hogy az üdvösségre vezető úton maradhassunk. - Valószínű, hogy így valósul meg az a titok, amit így olvasunk a Bibliában: Isten az embert a saját képére, férfinak és nőnek teremtette.

2. A hűség: Milyen érdekes, hogy Szent Ágoston a házasság javai között ennyire fontosnak tartja a hűséget. Kevés már a hely, ezért csak egyetlen gondolat, ami ebben az enciklikában gyönyörűen fejt ki az Egyház álláspontját a férfi és a nő egyenjogúságával kapcsolatban. A mai kor emberét ugyanis zavarja, hogy Szent Pál idejében még a férfi volt a fő, és az asszony pedig engedelmeskedett. Ebben az enciklikában ez így jelenik meg: „*Miként a férj első a kormányzásban, úgy első az asszony a szeretésben. Ezt az elsőbbséget igényelheti, és kötelessége is igényelni.*” - Fantasztikus mélységek, programok vannak elrejtve ebben az egyetlen gondolatban arra nézve, hogy miként található meg az igazi énjét férfi és nő egy hűségben megélt párkapcsolatban.